

VERONIKA NA CESTÁCH PO AZUROVÝM POBĚHÁ

Pondělí, 22. února 2021

Když jsem jednou vyslovila přání, že bych někdy ráda viděla azurové pobřeží, nebylo nic, co by mi máj (b) přání - tel D. odepověl. Protože jsem velmi podnikavého a cestovatelského ducha, stejně, jako já; a byl to můj ánu, dlouho a má přání mi splnil. Na sbalení - kufru jsem měla asi třicet minut, a aťkoliv jsem pragmatická; žena do ne musela jsem přání balení - zklamaná usoudit, že ve - erní - koktejlů a Prada lodíky na jehlovém podpatku nevzato si úplně vystačí - m se svážená - mi tepláky a kečkami.

Bylo mi to trochu láto, neboť jsem v poslední době nosila tepláky - astáji, než by mi to bylo milé, ovšem co bych pro další - dobrodružství - neobtovala. Než jsem se nadála, má - átili jsme v obytném autě směr St. Maries de la Mer, což je oblíbená - c - l romská - ch poutníka.

Cesta nám svižně ubíhala, protože jsme si měli poážd o - em povdat, ale po překroení - francouzských hranic byla již tma, ručička hodin se blížila ke dvanáctce a D. přeměnil mikro spánek. Vzhledem k tomu, že jsem ho nemohla vystádat, neboť nejsem vlastně - kem ámidí - ského případu, což je pro á - astná - ky silně - ho provozu jedině dobré, donutila jsem ho, abychom zastavili.

D., který byl už značně unaven, chtěl zaparkovat na nejbližší - m odpovídá - vadle u silnice, ale já, v domě si nebezpečí, které mohou - hat na cestách, jsem jej vytrvale udržovala přání život, a prosila ho, ať je již chvíli vydržá - , než najdeme dobré osvětlené parkoviště u non stop benzínové pumpy.

Po několika kilometrech se na nás usmělo ást, a tak jsme mohli pohodlně zaparkovat u - erpací - stanice s nepřetržitým provozem a osvětleným parkovištěm. Nakoupili jsme si proviant na večer, a než jsme se uložili ke spánku, D. bezpečně zajistil náš karavan přání nevětanou návštěvou. Nejen, že zabezpečil okna, ale neopomněl dvě ze stran ámidí - e a spolujezdce spojit zevnitř pevně á - et, zem, aby je návštěvní - ci s nekalými ámysly nemohli zven - otevat - t i přání - porušená - zámkem.

Ráno jsme se probudili krázně - odpovídá - a sotva D. rozlepil oči, změnil, že něco není - v pořádku. Mně to tak nepřipadlo, neboť oba máme nová - dražší telefony ležely na stole, stejně, jako dražší fotoaparát. D. se okamžitě - jal kontrolovat peněženku a ke zdě - ení - obou byla pryč - ve - kerá - na - hotovost.

Velké porcelánové popelník, kde jsme stáli - dali mince na mátně - a drobně - dáje, byly kompletně roztá - ny a zmizely pouze Eura. Mince ve návštěvních francouzských dracích návštěvní - ky nezajímaly. Tou nejvážnější - záhadou bylo to, že nás nezbudili a jak se k nám dovnitř sakra dostali, když okna, rovněž jako dvě - et - z - staly neporušené!

Jakožto žena ánu, která chtěla situaci ájit ihned, vyrazila jsem na benzínku, aby přivolali policii a vyá - il tento přání - pad

století. I přesto, že se domluvíme na kolika jazyky, francouzštinou ve svém repertoáru nevládnou. Tedy, kromě praktické angličtiny. D. umí francouzsky asi dvě slova (tedy o dvě -c, ne ¼ jazyk) a tak jsem naivně doufala, že se domluvíme alespoň anglicky.

Rozcuchání a rozlínání jsem vlátna na erpací- stanici, jako bohyně pomsty a jala jsem se s přetomnou pracovnicí- živě v angličtině diskutovat o tom, co se nám přihodilo. A koliv pracovnice rozuměla jen žyesœ a žnoœ, dky má rozdivoel gestikulaci asi pochopila, co se děje a velmi vysokým a přsklavým hláskem zvolala: žBandit??œ

S nesměrnou ůlevou, že ta bodří žena pochopila situaci, jsem jen přmiká vlna a nadějně jsem domáhala pomocí- slávka žžpoliceœ přetm-jezdu policie. Tu žena jen nežoastně zavrtěla hlavou a poučila vtu: žLa police n'est pas intéressœ (policii to nezajímá), ůmá mi vzala vekerou naději na spravedlnost.

Zklamaně a rozárovaně jsem se vrátila zpátky do našeho mobilního hotelu a D. rozhodnul, že se nenecháme touhle nepřetm- jemností rozhodit a pojedeme dál. Kreditní- a debetní- karty nám zůstaly, tak jsme společně na to, že ně kde po cestě si měj- hotovost vybereme.

S ům jsme nepotáli, bylo to, že ně sledující- cch 100 km jsme nenarazili na ůdnou civilizaci, pouze na vybrae mátno, která samozřejmě jako naschvál vyádoval pouze hotovost a platit kartou nebylo možné. Tu jsem ve hru vstoupila opět já rozcuchání vlasů jsem si narychlo olá- zla, naechrala jsem si světe- teplíky a jála jsem vyjednávat. Ke svě smle jsem opět narazila na zapřisáhlého patriota, který se mnou odmítal komunikovat jinak, než ve francouzštině. Vádoma si svěch neverbálních dovedností- jsem ho nakonec žžukecalaœ i bez použitá- jazyka a pustil nás dál bez poplatku.

Další- zastávkou byl něrodn- park Camarque, kde bankomat nebo platební- terminál byl tak zbytečně luxusem. Měli jsme hlad a žze- a kromě bankovních karet jsme je př, po přid nedisponovali ůdnou hotovostí-. Zastavili jsme u provizorního farmářskému stánku u cesty a já jsem nově naučeným francouzským slovákem žžbanditœ naznačila, do jaké přrní- situace jsme se dostali.

Vátre oájehaným farmářem se nad námi slítoval, dal nám najst a např- a my tak mohli nerušeně pokračovat dál. Něj v ½let po krájských francouzských Riviery se i přes to věchno velmi vydatil a ušli jsme si to se věm vějudy.

Ovějem, to je př, neměli byt konec našeho dobrodružství- ...

dobrodružka VERONIKA

